

Підписано Меморандум з роботодавцями

Керівники вітчизняних промислових підприємств, зокрема представники групи компаній Group DF на чолі з головою ради директорів (і одночасно головою Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні) Дмитром Фірташем, 15 грудня відвідали НТУУ «КПІ». Спочатку гості побували в науковому парку «Київська політехніка», де ознайомилися з інноваційними розробками науковців КПІ, впровадженими чи готовими до впровадження у виробництво. Зокрема, йшлося про теплообмінні поверхні, що використовуються в теплоенергетичних установках, та технологію «Водолій» (ТЕФ); переробку української фосфоритної сировини, пристрої доочистки води для промислових підприємств та очиски стічних вод, утилізацію промислових відходів (ХТФ) та ін. Користуючись нагодою, активісти Студентської ради КПІ поставили роботодавцям кілька запитань, що стосувалися працевлаштування та проходження практики на виробництві, на що Д.В.Фірташ повідомив: Координаційна рада найближчим часом розробить відповідний план заходів. «А взагалі, буду радий бачити у себе вас усіх», – підсумував він.

Потім відбулася спільна нарада виробничників та керівників університету, в якій взяв участь ректор Національного гірничого університету Г.Півняк – заступник голови Асоціації ректорів вищих технічних навчальних закладів України (ВТНЗ).

Вітаючи присутніх, ректор НТУУ «КПІ», голова Асоціації ВТНЗ М.З.Згуровський зокрема зауважив: «Немає сенсу готувати фахівців без зв'язків з виробництвом. Тому нинішня зустріч є знаковою, адже вперше за одним столом зібralися люди, які, з одного боку, представляють виробничі підприємства з понад 8 млн робочих місць, а з другого

– 54 технічні університети й академії України з 220 тис. студентів, що за інтелектуальним потенціалом можуть конкурувати будь з ким. Ми хочемо системно працювати з роботодавцями і поєднати дві системи – Спільний представницький орган сторони роботодавців та Асоціацію ВТНЗ, що надасть нові можливості для взаємовигідної співпраці». У слові-відповіді Д.В.Фірташ високо оцінив здобутки Київської політехніки, адже університет гідно вийшов з кризових перипетій, зберігши наукову та навчальну бази, традиції, наукові школи, і посідає нині верхні сходинки в рейтингах ВНЗ країни. Він нагадав: «Залізо без фахівців – мертве. На сьогодні в Україні 35% людей, що стоять на обліку в службі зайнятості – молодь до 28 років, переважно молоді спеціалісти, які не мають першого місяця роботи за фахом». Він також повідомив, що найближчі 10 років хімічні виробництва Group DF потребуватимуть щороку 100-150 студентів на практику, які за результатами роботи зможуть претендувати на майбутнє гідне працевлаштування. При цьому, навчаючись за цільовою програмою, пізнавши виробництво зсередини, стануть його патріотами. А вже фахівця можна зманити на інші підприємства, а патріота виробництва – ніколи.

Заступник першого проректора проф. В.І.Тимофєєв презентував гостям систему підготовки кадрів за моделлю дослідницького університету, що діє в НТУУ «КПІ», зокрема, йшлося про підготовку магістра-дослідника і професійного магістра, про інтегральну підготовку магістр – кандидат наук. Зупинився він і на довгострокових угодах про співпрацю, що діють між факультетами

та понад 30 підприємствами України, тощо. Проректор з наукової роботи чл.-кор. НАНУ М.Ю.Ільченко представив близько 30 науково-інноваційних проєктів, розроблених у КПІ, що можуть бути цікавими для впровадження в Group

Меморандум підписано

DF. Вони стосувалися технології видобутку та транспортування газу й нафти, трубчасті технології модернізації ГТС України, технології ремонту поліетиленових трубопроводів, моніторингу напруженого деформованого стану магистральних трубопроводів, діагностики насосно-компресорного обладнання, модернізації газових пальників та ін., електрохімічних газових сенсорів для моніторингу навколишнього середовища, автоматизованих систем комерційного обліку електроенергії, систем корозійного моніторингу, інгібіторів кислотної корозії чорних і кольорових металів, водопідготовки і водоочищення та ін.

Керівники виробництв, які взяли участь в обговоренні можливих форм і напрямів співпраці, були одностайними: ефективніше вкладати кошти в навчання фахівця, аніж в його перепідготовку, во-

ни готові співпрацювати з майбутніми працівниками зі студентської лави. В.П.Триколич – перший заступник голови правління НАК «Нафтогаз України» зауважив, що галузь незабаром має оновитися (омолодитися) на 40%, ринок чекає фахівців, здатних перейти на новий рівень технологій і управління цими технологіями. М.В.Заблуда – генеральний директор «Рівнеазот», не відкладаючи в далеку шухляду, відразу назвав цифри: «Ми готові прийняти на практику (читай – працевлаштувати) 20 хіміків-технологів, 5 інженерів хімічного машинобудування, 5 інженерів-електриків, 5 системотехніків та почати співпрацю за іншими напрямками».

За результатами обговорення було підписано два меморандуми про стратегічну співпрацю – між НТУУ «КПІ» та групою підприємств Group DF і між Асоціацією ВТНЗ та Спільним представницьким органом сторони роботодавців України. Також було обумовлено можливість укладання прямих договорів між факультетами (інститутами) та виробничими підприємствами. «Укладаючи ці меморандуми, ми створюємо ефективну платформу діалогу між бізнесом і наукою, який дозволить узгодити роботу системи вищої технічної освіти України з потребами ринку праці», – наголосив М.З.Згуровський.

Відповідно до документів, пропонується вирішити питання щодо надання прав технічним ВНЗ гнучко розробляти навчальні плани і програми підготовки фахівців за напрямками співпраці з високотехнологічними підприємствами в їх спільній інноваційній діяльності. Group DF сприятиме оновленню навчально-наукової матеріальної бази університету та прийматиме студентів НТУУ «КПІ» для проходження виробничої практики. Університет готовий здійснювати перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників підприємств. НТУУ «КПІ», відповідно до потреб Group DF, планує організувати наукову роботу для пошуку інноваційних шляхів вирішення практичних завдань, які виникають на промислових підприємствах.

«Кількість досліджень і розробок в Україні з кожним роком зростає, але частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі виробництва щороку скорочується. Торік на промислових підприємствах була реалізована всього лише кожна двадцята інноваційна пропозиція», – вважає Д.В.Фірташ. За його словами, підприємства групи зацікавлені у впровадженні новітніх технологій та оригінальних інженерних рішень для розширення асортименту продукції, підвищення її якості й зменшення енергоємності.

Н.Вдовенко

Під час наради

Візит делегації ЮНІДО

9 грудня 2010 р. відбувся візит до НТУУ «КПІ» делегації представників Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) у складі: Ханс Лоєнбергер (Heinz Leuenberger) – директор підрозділу ЮНІДО навколишнього середовища; Петра Швагер (Petra Schwager) – менеджер проєктів ЮНІДО з більш чистого виробництва; Марія Грінєва (Maria Grineva) – експерт ЮНІДО.

Метою візиту було обговорення питань, пов'язаних з продовженням виконання проєкту «Започаткування та функціонування в Україні програми більш чистого виробництва», розпочатого у 2007 р.

НТУУ «КПІ» у 2010 році завершує виконання першого етапу проєкту. Зважаючи на успішне його виконання, ЮНІДО запропонувала університету бути також виконавцем і другого етапу. Оскільки проєкт спрямований на підвищення конкурентоспроможності українських підприємств, Українському союзу промисловців і підприємців (УСПП) разом з університетом було запропоновано бути

співвиконавцем. Тому на зустріч також були запрошені його представники на чолі з президентом УСПП А.К.Кінахом, першим заступником В.В.Крутовим, співробітниками М.І.Тернюк та А.М.Ситник.

Іншим співвиконавцем проєкту визначено Науковий парк «Київська політехніка» НТУУ «КПІ», від якого на зустрічі були присутні генеральний директор В.С.Камаєв, директор з питань інтелектуальної власності Я.І.Кологривов.

Від університету у зустрічі взяли участь ректор М.З.Згуровський, проректор з наукової роботи М.Ю.Ільченко, директор Центру більш чистого виробництва НТУУ «КПІ» І.Л.Шилович та координатор проєкту В.М.Павшук.

У процесі обговорення всіма учасниками було підкреслено, що проєкт є дуже важливим для України, і на НТУУ «КПІ» як на провідний ВУЗ покладається відповідальність за втілення у виробництво новітніх ресурсо- та енергозберігаючих тех-

нологій, а також залучення всіх зацікавлених інституцій до виконання зазначеного проєкту і забезпечення тісної співпраці з органами влади.

Учасники мають надію, що вже з початку наступного року розпочнеться робота з виконання другого етапу проєкту з більш чистого виробництва в Україні.

Інф. департаменту міжнародного співробітництва

Делегація ЮНІДО

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Зустріч з роботодавцями

Візит делегації ЮНІДО

2 Хіміко-технологічний – виробничникам

Підсумки другої осінньої атестації

2 Брати 3 Касяненки: політ кризь морок часу

3 Викладачі-дослідники: В.Г.Колобродов С.О.Кравчук

Конференція з нанотехнологій

4 Мистецький конкурс завершився

Містер КПІ-2010

Майстер-клас з аеробіки

Оголошення

Під час візиту 15 грудня 2010 р. до НТУУ «КПІ» голова холдингу Group DF Д.В.Фірташ наголосив, що для задоволення потреб у фахівців хіміко-

технологічного спрямування вітчизняні хімічні підприємства Групи компаній Group DF і відповідні науково-дослідні та конструкторські інститути

І.М.Астрелін представляє розробки ХТФ

Результати другої атестації осіннього семестру

Трохи більше місяця відділяло другу атестацію осіннього семестру від першої. Для багатьох студентів нашого університету це був час наполегливої праці. Про ефективність роботи студентів із здобуття нових знань свідчить порівняння результатів двох останніх атестацій. Майже на 800 осіб (до 8500) збільшилась кількість студентів, які атестовані з усіх дисциплін. Свою успішність у навчанні покращили студенти третього і четвертого курсів, де з усіх дисциплін атестовані відповідно 51,8 % та 56,2 % студентів. Дещо гірші показники з атестації зафіксовані у студентів другого курсу, їх показник – 40,8 % атестованих. Перший курс не зміг втримати результатів першої атестації, зменшивши на 0,7 % кількість атестованих, що за результатами другої атестації становить 45,8 %. На ФЛ, ВПІ, ІСЗЗІ, ФММ, ФСП та ПБФ більше 60 % студентів атестовані з усіх дисциплін.

Після першої атестації суттєво зменшилась кількість студентів, які неатестовані з трьох і більше дисциплін. Тепер їхня кількість складає 2516 осіб, що на 3,3 % менше, ніж після проведення першої атестації. В середньому по університету відносна кількість студентів, неатестованих з трьох і більше дисциплін у другу атестацію, становить 14,4 %, що порівняно з попереднім навчальним роком гірше на 1,5 %. Найбільше студентів, у яких є проблеми з атестацією, зафіксовано на РТФ, ВІТІ, ІПСА, ФІОТ та ІФФ, що з огляду на загальноуніверситетські показники свідчить про висо-

ку вимогливість викладачів цих факультетів та інститутів до якості одержаних студентами знань.

Кількість студентів, неатестованих з трьох і більше одних і тих самих дисциплін, за результатами двох атестацій осіннього семестру становить 2,6 % (461 особа), що на 1,2 % краще, ніж у весняному семестрі 2009/2010 навчального року.

Неатестацію з усіх дисциплін мають 103 студенти, що на 9 осіб менше від відповідного показника попередньої атестації.

Покращились результати навчання іноземних студентів, серед яких у другу атестацію атестовані 59,3 %, а по обох атестаціях – 31,1 %. Кількість неатестованих з трьох і більше дисциплін становить 9,4 %, а з усіх дисциплін – 0,6 %. Такі результати є чи не найкращими за останні роки.

Аналізуючи результати атестації, департамент навчально-виховної роботи висловлює подяку викладацькому колективу університету за дотримання високих вимог до знань студентів і вітає студентів, які прагнуть нових знань і набувають нових навичок, адже саме це відповідає вимогам нашого університету. Тільки наполеглива робота над собою і активна взаємодія з викладачами дозволить досягти високих результатів, і, можливо, незабаром прізвище когось із сьогоднішніх студентів буде вписано золотими літерами в історію університету.

Інф. департаменту навчально-виховної роботи

Хіміко-технологічний – виробничникам

щорічно потребують 130-150 хіміків-технологів, випускників НТУУ «КПІ».

До речі, на хімічних комбінатах Group DF («РівнеАзот», «Сумихімпром», «Український титан» та ін.) сьогодні працюють (у т.ч. на високих посадах) більше 250 випускників ХТФ.

Д.В.Фірташ при озайомленні з виставкою наукових розробок ХТФ в Науковому парку НТУУ «КПІ» виявив високу зацікавленість у нових технологіях з виробництва фосфорних добрив на основі української сировини (замість импортних фосфоритів Алжиру, Тунісу, Марокко, що застосовуються нині), у найсучасніших технологіях з водопідготовки і очищення стічних вод, з утилізації відходів і газів викидів хімічних підприємств.

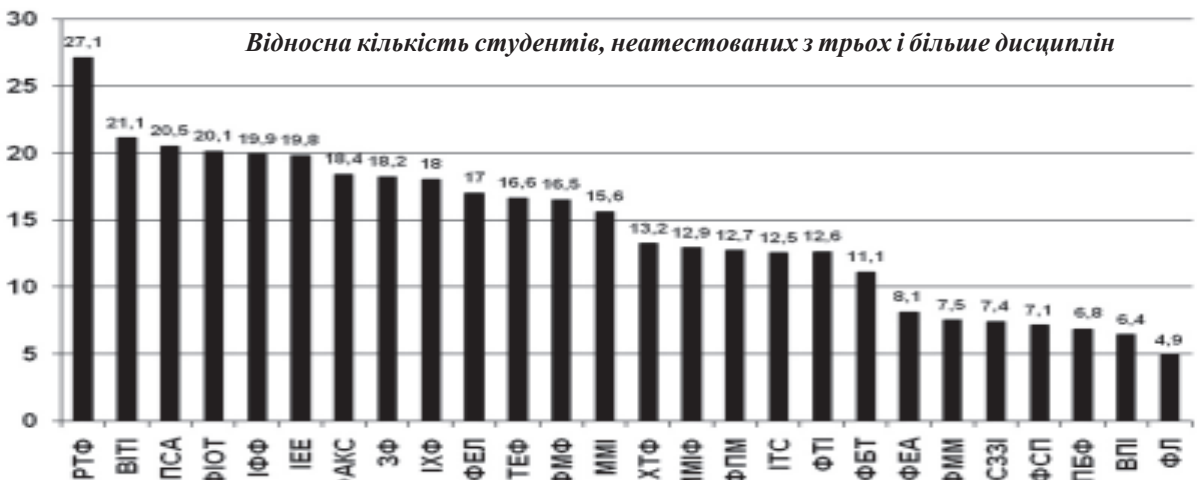
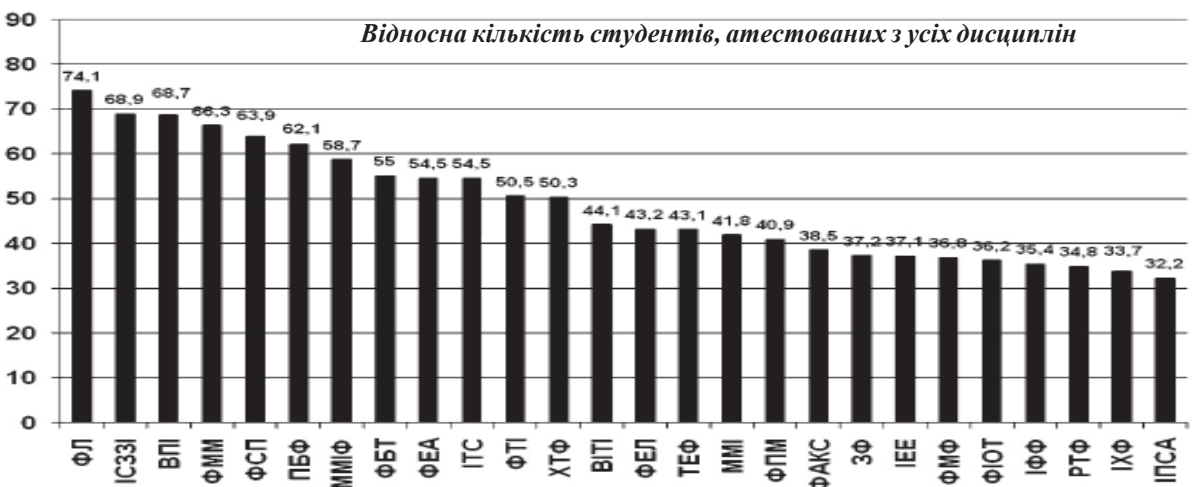
Гострою проблемою хімічних підприємств на сьогоднішній день є економія сировини та енергії, зниження забрудненості та продовження терміну експлуатації обладнання. До того ж,

більша частина заводів збудована ще за радянських часів, а тому частково чи повністю знаходиться за межею виробітку свого ресурсу. Не рідко трапляються аварії та зупинки через корозію та руйнування металевих обладнання. Тому увагу Д.В.Фірташа привернули наукові досягнення кафедри технології електрохімічних виробництв ХТФ, яка розробляє сучасні підходи до корозійного моніторингу та протикорозійного захисту. На виставці були представлені прилади корозійного моніторингу та установок захисту від корозії, розроблені кафедрою електрохімічних виробництв у співдружності з малими підприємствами м. Києва. Корозиметри, при вартості у 2-3 рази нижче світових аналогів, за своїми технічними показниками знаходяться на світовому рівні. Установки захисту від корозії становлять альтернативу існуючим методам захисту по ефективності і при цьому не впливають на якість води.

Впровадження цих засобів у виробництво дозволить вчасно та точно оцінювати стан спрацьованості обладнання та продовжити термін його експлуатації в 2-4 рази.

Під час безпосередніх контактів представників факультету з супроводжуваними Д.В.Фірташа керівниками Федерації роботодавців України (головною Радою ФРУ Д.М.Олійником та ін.), генеральними директорами хімічних підприємств (генеральним директором «РівнеАзоту» М.В.Заблудою та ін.) досягнуто попередньої угоди про організацію практик студентів на цих підприємствах, про участь виробничників у модернізації навчальних планів і програм навчання студентів ХТФ, викладання спеціальних дисциплін, про участь у розвитку матеріально-технічної бази навчального процесу і наукової роботи на ХТФ.

І.М.Астрелін, декан ХТФ, д.т.н., проф.

Брати Касяненки: політ крізь морок часу

Закінчення.
Початок у №40, 41 за 2010 р.

У роки війни
Відповідальні працівники

У торговельному представництві УРСР Євген Касяненко пропрацював з 1922 по 1925 роки. Там він очолював закордонну місію Наркомату освіти УРСР. А ще – став одним із засновників і редактором створеного за ініціативою співробітників українських радянських місій за кордоном українсько-американського видавництва «Космос», яке було організовано з метою видання і поширення серед української діаспори опублікованої українською мовою марксистської літератури. Тож перекладацькі навички і вже набуті С.Касяненком досвід друкування політичної літератури добре прислужилися в цій справі.

Однак і з авіацією він у той період не розставався. Річ у тім, що в березні 1923 року було засновано Українське акціонерне товариство повітряних сполучень (більше відоме під назвою «Укрповітрошлях»), перед яким було поставлено завдання налагодити в Україні пасажирський й вантажний повітряний перевезення. Оскільки власного виробництва цивільних літаків в СРСР ще не було, правління Товариства вжило заходів для закупівлі такої техніки за кордоном. Перші шість пасажирсько-поштових літаків «Комета-П» фірми «Дорньє» прибули в Україну восени того ж року. В їх закупівлі як авіаційний фахівець безпосередню участь брав і Євген Касяненко.

Із закордонного відрядження Євген Касяненко повернувся не до Києва, а до тодішньої української столиці – Харкова.

Новим місцем його роботи стала редакція популярної щоденної газети «Вісті ВУЦВК», де він обійняв посаду заступника редактора. Невдовзі, після трагічної смерті головного редактора – відомого поета і політичного діяча Василя Еллана-Блакитного, йому було довірено й очолити редакцію.

Попри те, що в газетно-видавничій справі С.Касяненко був далеко не новачком, для нього це була не просто нова робота – це було нове життя, спосіб якого диктували залізний графік виходу газети та її численних додатків – газети «Культура і побут», яку ми сьогодні знаємо як «Культура і життя», літературного журналу «Всесвіт» (він також випускається й нині), сатиричного «Червоного перцю». Причому він був не лише головним редактором цих видань, але й їхнім постійним автором. Показово, що з першого ж року його редакторства посилювалася увага газети до вітчизняного авіабудування та розвитку повітряного транспорту. Але й культурно-просвітницької традиції, що була започаткована В.Елланом-Блакитним, редакція, чи, радше, редакції, керувані С.Касяненком, не зреклася. Тому він швидко став своїм і в творчому середовищі.

А середовище було дуже цікавим: серед дописувачів цього, вдаючись до сучасної термінології, редакційно-видавничого холдингу, були В.Сосюра, М.Хвильовий, В.Поліщук, М.Йогансен, П.Гичина, М.Куліш, Ю.Смолич, найпопулярніший тоді в СРСР український письменник О.Вишня та багато інших, а художником-ілюстратором «Вістей»

працював О.Довженко. Багато з авторів газети «Вісті» та її додатків стали й сусідами С.Касяненка, оскільки за кілька років він навіть оселився у відомому харківському кооперативному будинку письменників «Слово». Додамо, що міне ще кілька років, і 40 з 68 квартир цього будинку залишаться без господарів – їм, як і С.Касяненку, буде простелено шлях до сталінських катівень... Але до того часу міне ще період «українізації», в який «Вісті» стануть найпопулярнішим українським виданням, а їхній редактор – навіть членом Державної комісії для упорядкування українського правоспису, що увійде в історію мовознавства як «Харківський правоспис», або «Скрипниківка». Редакція «Вістей», до речі, у період діяльності цієї комісії випускали ще один додаток – «Український правоспис. Дискусійний бюлетень»...

Іван Касяненко до середини 20-х років працював у Києві. Після відкриття на базі агрономічного факультету Київського політехнічного інституту нового вишу – Київського сільськогосподарського інституту (тепер це Національний аграрний університет) – він став його першим ректором. Кілька років, до спорудження корпусів КДСІ у Голосеево, він працював під одним дахом з КПІ.

Звісно, новий інститут створювався не з нуля, за два десятиліття роботи у складі Київської політехніки його викладачі й працівники нагромадили достатній досвід підготовки вчених-агрономів, були напрацьовані відповідні програми, але в нових пореволюційних умовах і вимоги до нового вищого навчального закладу ставилися нові. Від його випускників ви-

магалось тепер більше практичних умінь та навичок організаційної роботи.

Але розпочати нову для себе діяльність ректорові Касяненку довелося не з оновлення навчальних програм і планів, а з питань у буквальному сенсі земних. Річ у тім, що розташоване неподалік від Києва зразкове навчально-дослідне господарство КПІ «Затишшя» з його 600 десятинами орної землі під час революції перейшло до селян і у власності новоствореного інституту залишилися тільки садби КПІ, три коня і один віл. Тож серед першочергових завдань, які стояли перед новопризначеним ректором, одним з найголовніших було створення матеріальних умов для підготовки кваліфікованих спеціалістів сільського господарства. І завдяки енергії та наполегливості Івана Касяненка невдовзі КДСІ за допомогою Головопрофспіву отримав додатково 60 десятин прилеглої до території КПІ землі і зміг об'єднати їх з інститутською машинно-дослідною станцією в одне господарство. Трохи пізніше інституту було передано ще й 430 десятин біля Борисполя, а ще за якийсь час – націоналізований Верховинський комбінат з агрошколою. Це вже була солідна база як для експериментальної роботи, так і для навчально-практичних потреб.

За ректорськими турботами не забував І.Касяненко і про роботу в АНТТ. Та й не міг би забути, якщо б навіть захотів, бо в 1924 році рідна сестра його дружини Тетяна Іллівна виїхала заміж за його друга, на той час вченого секретаря Товариства (а в майбутньому знаменитого авіаконструктора) Костянтина Калініна,

і жили обидві сім'ї в одній квартирі в будинку на території інституту.

Досвід і кваліфікація Івана Касяненка не залишилися непоміченими владою, і наприкінці 20-х років він став головою правління державного акціонерного товариства «Укрповітрошлях», яке розташовувалося у Харкові. На початок його управління припала дискусія про те, які саме літаки – закордонного виробництва чи вітчизняні – мають обслуговувати повітряні траси України. По суті, вирішувалася подальша доля новоствореного Харківського авіабудівного заводу «Авіазавод імені Раднаргоспу УРСР» (тепер це всесвітньо відоме Харківське державне авіаційне промислове підприємство) та його Головного конструктора Костянтина Калініна. Попри те, що на той час вже три калінінські конструкції успішно пройшли всі випробування, отримали низку схвальних, а то й захоплених відгуків закордонних фахівців, частина функціонерів «Укрповітрошляху» виступала проти закупівлі харківських машин. Лише втручання І.Касяненка покляло край цій дискусії і дало змогу талановитому конструктору працювати й створити ще кілька літаків, які широко використовувалися на повітряних трасах усього Радянського Союзу.

Ще під час роботи в КПІ Іван Касяненко почав співпрацювати з Українською метеорологічною службою (Укрметом). Сільськогосподарська метеорологія взагалі була однією з дисциплін, які вивчали майбутні вчені-агрономи, а до того ж, вона стосувалася і справ авіаційних, тому й стала ще однією сферою прикладення сил і розуму Івана Івановича. ➔

ВИКЛАДАЧІ-ДОСЛІДНИКИ

Започаткував КПШну династію

Валентин Георгійович Колобродов – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри оптичних та оптико-електронних приладів приладобудівного факультету КПІ.

Автор понад 250 наукових статей, 50 патентів. Низку його монографій опубліковано в Німеччині та Китаї. Підручники Валентина Георгійовича неодноразово займали призові місця на конкурсах «Кращий підручник НТУУ «КПІ»». Член редколегії науково-технічного журналу «Артиллерийское и стрелковое вооружение», член спеціалізованих учених рад із присудження ступеня доктора технічних наук в НТУУ «КПІ».

Протягом багатьох років читав лекції в провідних технічних університетах і науково-дослідних інститутах Китаю, Німеччини та Угорщини.

Науковець досліджує оптичні та оптико-електронні прилади – тобто ті, що як носії інформації використовують світло.

«Ми з колегами вивчаємо космічні прилади, призначені для спостереження за поверхнею Землі з космосу. Ці прилади використовують для різних цілей: починаючи від природоохоронних і аж до військового застосування», – пояснює Валентин Георгійович.

У своїй докторській дисертації науковець дослідив принцип побудови тепловізійних приладів, що дозволяють спостерігати вночі, адже реагують на тепло «нагрітих» об'єктів. Таким приладам усе одно – працювати вдень чи вночі.

Розробки дослідника використовуються для охоронних, розвідувальних систем і навіть у боротьбі з тероризмом.

В.Г. Колобродов

Студенти професора з 2006 р. беруть участь і займають призові місця у щорічній міжнародній студентській олімпіаді «Оптотехніка» в Санкт-Петербурзі.

Колишні студенти Валентина Георгійовича сьогодні обіймають високі посади. Так, професор був керівником дипломної роботи та кандидатської дисертації нинішнього декана приладобудівного факультету Григорія Семеновича Тимчика. «Нині він мене трішки виховує. Як його підлеглий», – говорить усміхнений професор.

Викладав Валентин Георгійович і в теперішнього заступника декана ПБФ – абсолютного відмінника Володимира Івановича Микитенка.

Професор пишається своїм студентом Миколою Івановичем Лихолітом, генеральним директором знаменитого «Арсеналу», що нині зветься Казенним підприємством спеціального приладобудування «Арсенал». Саме в цієї високоповажної особи керівником докторської дисертації був Валентин Георгійович.

Керівником кандидатської дисертації Валентин Георгійович був також у директора Науково-дослідного інституту «Квант» Віктора Тарасовича Степановича.

З гордістю вчений згадує харизматичного Костянтина Андріюка, який сьогодні працює журналістом програми «ПроСпорт» на 1+1, а колись був його студентом.

Але найбільше наш викладач пишається своєю сім'єю. Сам у КПІ викладає. Син і невістка закінчили КПІ. А цього року двоє онуків вступили знов-таки до КПІ.

Побажаємо родині Колобродових продовжувати КПШну династію!

Анюта Камонгар

УЧЕНИЙ ЗА ПОКЛИКАННЯМ

Сергій Олександрович Кравчук – викладач Інституту телекомунікаційних систем, доктор технічних наук, доцент, заступник завідувача кафедри телекомунікацій, вчений секретар Вченої ради ІТС НТУУ «КПІ», завідувач науково-технічного центру мікрохвильових телекомунікаційних технологій НДІ телекомунікацій.

Одна з проблем розвитку сучасних телекомунікацій полягає в потребі передавати якомога більше інформації за мінімум часу. С.О.Кравчук розробляє та вдосконалює системи ширококутового безпроводового доступу мікрохвильового діапазону, які найкраще забезпечують високошвидкісний доступ до інформаційних ресурсів, а також його мобільність.

Під час роботи у ВАТ «НВП «Сатурн» С.О.Кравчук, зокрема, розроблена і впроваджена перша в Україні сертифікована цифрова радіорелейна система (ЦРС) міліметрового діапазону «Елара». С.О.Кравчук на різних стадіях проведення цієї розробки був відповідальним виконавцем і головним конструктором. Радіолінії на базі «Елари» працюють у Києві, Криму, Дніпропетровську, Донецьку, Ірпіні та в інших регіонах України.

Розроблено принципи побудови на базі ЦРС цифрових зонних мереж, що пізніше були використані як базові для визначення принципів створення

систем ширококутового радіодоступу.

За вагомий внесок у будівництво і модернізацію національних радіоліній зв'язку С.О.Кравчук у 2002 р. нагороджений нагрудним знаком «Почесний зв'язквіець України». У 2004 р. він став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки за участь у виконанні роботи «Інформаційно-телекомунікаційні системи з використанням мікрохвильових технологій та спеціалізованих обчислювальних засобів».

«У наш час для забезпечення значних досягнень у науці чи техніці необхідна, як кажуть, «командна гра». Тому свої наукові успіхи розділяю з моїми колегами по проведеному науково-дослідницької роботи: М.М.Кайденом, В.О.Шоніним, Ю.В.Івлєвим та іншими», – говорить вчений.

Також С.О.Кравчук за безпосередню допомогу вдячний Т.М.Наритнику, Ю.І.Якименку та М.Ю.Ільченку, яких тепло називає «вчителлями». Після закінчення КПІ він потрапив у дослідну лабораторію НДІ оборонної промисловості «Сатурн» під керівництвом Т.М.Наритника. «Під його впливом я сформувався і як інженер-дос-

лідник, і як науковець», – говорить учений. Подальше становлення науковця відбувалося під впливом професора Ю.І.Якименка – керівника

кандидатської дисертації, що була захищена в 1992 р. Перехід інженерної та наукової роботи від розробки окремих телекомунікаційних модулів і приладів до систем звів Сергія Олександровича з професора М.Ю.Ільченком. Співпраця з ним по-

клала початок багатьом науковим роботам і, головне, – формуванню нового напрямку в телекомунікації – систем ширококутового радіодоступу. «Крім того, М.Ю.Ільченко став моїм наставником і у викладацькій роботі на кафедрі телекомунікацій. Написанням і захистом докторської дисертації я теж завдячую керівництву М.Ю.Ільченка».

Не випадково ще за шкільних років Ю.С.Кравчук прославився як потенційний «професор». Саме так називали допитливого, здібного учня однокласники. «Маю визнати, що своїми науковими досягненнями завдячую також і однокласникам», – говорить талановитий учений.

Анюта Камонгар

С.О.Кравчук

Міжнародна конференція з нанотехнологій

У 2008 році між факультетом електроніки НТУУ «КПІ» та факультетом електротехніки Корейського університету (Корейська Республіка) було підписано Меморандум про взаєморозуміння. Протягом липня-серпня 2010 року двоє студентів ФЕЛ (Яна Яцун та Катерина Луцик) взяли участь у стипендіальній програмі стажування в Корейському Університеті.

9 грудня 2010 року, за підтримки відділу академічної мобільності студентів ДНУР, відбулася Перша міжнародна онлайн-конференція з нанотехнологій між ФЕЛ НТУУ «КПІ» та факультетом електротехніки Корейського Університету.

У конференції зі сторони НТУУ «КПІ» взяли участь декан факультету електроніки В.Я.Жуйков, завідувач кафедри мікроелектроніки Ю.І.Якименко, завідувач кафедри фізичної та біомедицинської електроніки В.І.Тимофеев, а також заступники декана факультету електроніки А.О.Попов та О.В.Павленко,

начальник відділу академічної мобільності студентів Т.С.Кучинська та студенти. Зі сторони Корейського університету – проф. Гуетає Кім. Наприкінці заходу присутні мали змогу подивитися відеозвернення декана факультету електротехніки Корейського університету проф. Ман Янг Сунга. З кожної сторони аспіранти підготували презентації своїх наукових досліджень англійською мовою. Доповідчачам НТУУ «КПІ» допомогли викладачі англійської мови ФЛ. Всього було заслухано 8 доповідей. Наприкінці зустрічі всі бажаючі мали змогу поставити запитання. Захід відбувся в інтерактивному форматі.

Ця конференція стала чудовою можливістю для студентів та викладачів узяти участь в обговоренні важливих для сьогодення питань. Онлайн-конференції долають відстані, сприяють обміну науковим досвідом, культурними цінностями та зближують людей з усього світу.

За інф. відділу академічної мобільності

ча. Під час його роботи в «Укрповітрошляху» цей зв'язок набув нової якості – цивільній авіації потрібні були точні і оперативні прогнози погоди щодня, а для цього необхідно було створити відповідну власну службу. За якийсь час Іван Касяненко очолив і всю метеорологічну службу України. Це сталося після об'єднання у 1929 році Укрмету і гідрометричної служби Наркомзему та створення на їх базі Гідрометеорологічного комітету УРСР (ГІМЕКОМУ) і Науково-дослідного гідрометеорологічного інституту (ГІМЕІНУ), з управлінням у тодішній столиці України – Харкові.

На той час мережа метеорологічної служби в Україні вже була достатньо розвиненою: до складу ГІМЕКОМУ увійшли 3 метеорологічні обсерваторії (в Києві, Харкові і Одесі), 360 метеорологічних станцій, 1538 дощомірних постів, 13 шаропілотної пунктів і так далі. Вже при Касяненку завершилося формування й бюро погоди: в Харкові – Центрального, в Одесі – Південного, в Києві – Правобережного. Все це величезне господарство потребувало кваліфікованих кадрів. Тож І.Касяненко подав до Держплану і Наркомату освіти України проект створення нового навчального закладу метеорологічного профілю. Такий інститут був заснований Постановою РНК УРСР від 21 квітня 1932 р. в Харкові і став навчальним закладом союзного підпорядкування – другим після заснованого в 1930 році Московського навчального закладу такого профілю. До речі, інших навчальних закладів з підготовки фахівців з гідрометеорології ніде у світі тоді не було. Після війни цей ВНЗ

був переведений до Одеси і нині має назву «Одеський державний екологічний університет».

На відміну від братів, Андрій Касяненко не втрачав зв'язку з авіацією ані на рік. Він працював в АНТТ, викладав предмети авіаційного циклу на механічному факультеті КПІ, брав найактивнішу участь у діяльності Товариства авіації та повітроплавання України та Криму (ТАПУК). Потім у Харкові очолював секцію повітряного спорту Всеукраїнської Ради Товариства сприяння обороні, авіаційному і хімічному будівництву, більше відомого під російською аббревіатурою ОСОАВІАХІМ. Згодом працював і його відповідальним секретарем, був одним з організаторів льотних шкіл в Україні. За деякий час очолив відділ обладнання в Конструкторському бюро Калініна у Харкові, за невідповідними відомостями навіть займався там розробкою літака зі змінною в польоті площею крила. А ще – виступав невідомим пропагандистом авіації, причому не лише як функціонер згаданих товариств, але й як авіатор-практик і талановитий журналіст. Його статті, присвячені найрізноманітнішим питанням розвитку авіації, огляди досягнень закордонних авіаційних фірм, виступи щодо розвитку легкомоторної авіації як головної складової підготовки майбутніх пілотів регулярно з'являлися на сторінках практично кожного номеру тодішніх авіаційних видань – у журналах «Авиация и воздухоплавание», «Аэрохим», «Воздушный флот» тощо. Зауважу, що більшість своїх матеріалів Андрій Касяненко друкував українською мовою («Аэрохим» та «Воздушный флот» були двомовними).

Епоха «великого терору»

Зірки братів Касяненкоів одна за одною закатилися наприкінці тридцятих років. Утім, розпочалося їх нищення ще на початку десятиліття.

Свій останній номер «Вістей ВУЦВК» Євген Касяненко підписав 17 січня 1931 року. Деякий час перебував на партійній роботі, потім працював інженером на Харківському авіазаводі (переведення на роботу «за фахом» тоді вважалося достатньо «м'якою» формою покарання працівників партійно-державного апарату, які в чомусь «завинили» перед владою), згодом – конструктором на Московському заводі ім. Авіахіма. Потім, на деякий час, знов повернення в журналістику – він редагував журнал «Sturm Schritt» («Швидким кроком»), що виходив німецькою мовою. Останній рік свого життя він працював у Спідці письменників України. 11 серпня 1937 року Євгена Івановича як, бучцімто, одного з «керівників антирадянської націоналістичної організації, що прагнула повалити Радянську владу...» заарештували. Слідство тривало недовго, і на закритому судовому засіданні він заявив, що став «жертвою ворожого наклепу», однак машина репресій, в яку він потрапив, працювала на повний хід і напередодні 1938 року за вироком Військової колегії Верховного Суду СРСР його розстріляли.

За деякими свідченнями, одночасно з братом був заарештований і Григорій Касяненко. Рік його смерті невідомий.

Іван Іванович Касяненко після звільнення з посади керівника гідрометеорологічної служби України працював у Вищій раді народного господарства та

в центральному апараті Наркомату важкої промисловості. Після арешту навесні 1938 року його друга Костянтина Калініна був одним з небагатьох людей, які не відвернулися від його сім'ї. Утім, 15 жовтня 1939 року заарештували і Івана Касяненка. Термін ув'язнення він отримав найбільший із можливих – 25 років, і з таборів уже не вишов.

Що до долі Андрія Касяненка, певних відомостей про його життя в період «великого терору» сьогодні немає. Навіть дата його смерті в різних джерелах подається різною: десь вказується, що він пішов із життя в 1942 році в Москві, десь – у 1946 році...

Замість післямови

...За багато років по тому, в 1987 році, далеко за океаном, у видавництві Канадського інституту українознавчих студій (м. Едмонтон) вийшли друком мемуари відомого українського літературознавця, колишнього в'язня сталінських таборів, який більшу частину свого життя прожив у еміграції, Григорія Костюка «Зустрічі і прощання» (в Україні книга перевидана лише 2008 року у видавництві «Смолоскип»). Однією з зустрічей в ув'язненні, яка назавжди закарбувалася в його пам'яті, стала зустріч з Григорієм Касяненком.

Як згадував Г.Костюк, «був він високий, гарний, ставний, на той час близько 50 років, типовий інтелігент. Говорив добірно українською мовою». А далі – влучна характеристика українського більшовика-романтика: «Він, очевидно, належав до тих українських комуністів, які вважали, що оскільки УРСР республіка, то вона повинна мати і свій повітрошлях, свою авіацію, свої конст-

рукції, свої авіазаводи – все, що належить нормально розвинутій сучасній державі. Очевидно, що з такими думками в 30-ті роки йому вже стелився шлях, у кращому випадку, – на Воркуту». У 1939 році Г.Касяненко був переведений в інший табір і сліди його загубилися в гулагівському морозі.

А ще згадав Г.Костюк про гіркі, гранично відверті міркування Григорія Івановича про долю таких само, як він і його брати українських романтиків революційних перетворень: «...На події в Україні має надто песимістичні погляди. Почався, казав, тотальний погром. Україна вже обезголовлена і обезкровлена... Хіба ж могли ми думати, що до такого дійде?! – Він, очевидно, думав про тих соціалістів, які перейшли в КП(б)У й підсилювали її позиції в роки революції. – Але дійшло! Наша доля вирішена. Тут зогниють наші кості... І пес про нас не гавкне».

Запам'ятались чомусь дуже мені ці слова...

Влада зробила дуже багато для того, щоб вони справилися. Проте неможливо було знищити всі згадування про братів Андрія, Івана, Євгена та Григорія Касяненко і різноманітних статтях, книгах, спогадах сучасників – занадто багато добрих справ вони по собі залишили. Звісно, для того щоб повніше дослідити їхні долі, потрібно ще багато зусиль – дуже мозаїчними є відомості про них, які збереглися. Але й тієї інформації, що є, достатньо для того, щоб знайти достойне місце для цих імен на сторінках історії нашої країни.

Михайло Згуровський, ректор НТУУ «КПІ», академік

Конкурс "Таланти КПІ" завершився

Справжнім святом для всіх студентів, викладачів і працівників НТУУ "КПІ" є щорічний мистецький конкурс "Таланти КПІ". Прозорість акварелей, вишуканість робіт з бісеру та вишивки, соковитість фарб, позитивні сюжети створюють яскравий вернісаж, змагання технік та напрямків. 23 грудня відбулось урочисте закриття мистецького конкурсу із врученням дипломів переможцям та подяк учасникам виставки.

Перше місце в номінації "Живопис" розділили: студентка ВПІ, дебютантка нашого конкурсу, що представила чудові морські пейзажі, Анна Андрущенко; доцент кафедри прикладної математики Дмитро Олександрович Россошинський; Олександра Носко, Ольга Рубцова та Анна Завадська, які створили свої роботи на заняттях у художній студії "Гармонія" під керівництвом Володимира Володимировича Веселки. Друге місце посіли: студентки ВПІ Олена Руснак та Анна Чех; співробітник ОКБ "Шторм" Анатолій Дмитрович Лабунський, старший викладач ФММ, керівник студії "Інновація" Ірина Анатоліївна Шеховцова, студенти якої щороку беруть активну участь у нашому конкурсі. Третє місце – студентки ВПІ Юлія Кіорпе та Аліна Калапа.

У номінації "Графіка" призові місця посіли також студенти ВПІ – Тетяна Карташева, Надія Ричок, Анаста-

сія Рубанова (перше місце); Олеся Катрич, Яна Герук, Катерина Поляруш, Тетяна Апостол (друге місце); Євгенія Добряк (третє місце).

Цього року надзвичайно різноманітною була номінація "Декоративно-прикладне мистецтво", перші

місця в якій посіли: столяр студентки ФМФ Олександра Литкін, студент ФІОТ Антон Пендюр та студентка ФММ Катерина Немець. Євген Анатолійович виставив новий витвір, присвячений факультету соціології і права.

Олександр Литкін представив неординарну роботу – зброю середньовічного лицаря. На створення скульптури Антона Пендюра надихнула відома робота Іллі Рєпіна "Запорожці пишуть листа турецькому султану". Кількістю та якістю робіт з бісеру зачарувала Катерина Немець, яка вперше брала участь у виставці. Друге місце розділили: постійний

учасник нашого конкурсу Володимир Павлович Пушкін, студентка ХТФ Катерина Хомак та студент ІФФ Степан Сакал. Третє місце зайняли: асистент кафедри ЗФ та ФТТ Марина Валеріївна Чурсанова та студентка ІФФ Тамара Бурлака.

І.А.Шеховцова зі своїми вихованцями

Як і минулого року, нікого не залишили байдужими вишивки. Через надзвичайно високий рівень професійності аматорських робіт журі було дуже важко визначити одного переможця. Тому перше місце розділили: провідний інженер кафедри промислової біотехнології ФБТ Ганна Іванівна Бондарчук, співробітник 7-го корпусу Антоніна Микитівна Перехрест, інженер відділу контролю використання площ та енергоменеджменту Катерина Олександрівна Петушкова, студентка ВПІ Ольга Сарапулова та студентка ФММ Тетяна Говтра. Друге місце по праву зайняли: доцент кафедри математичної фізики ФММ Ольга Володимирівна Борисенко, студентка ФММ Марина Купчишина та студентка ІФФ Наталя Гавалешко. Третє місце: співробітник 7-го корпусу Лідія Петрівна Лисак, студентка ФБТ Надія Нікуліна та колишня співробітниця НТУУ "КПІ" Тетяна Михайлівна Лабунська.

Вітаємо переможців і учасників! І нагадаємо всім, що в березні розпочнеться друга частина конкурсу «Таланти КПІ», куди запрошуємо фотографів і фотохудожників.

Інф. картинної галереї

А.М.Перехрест біля своїх робіт

СВЯТО КРАСИ ТА ЗДОРОВ'Я

Більше ніж півсотні студентів стали учасниками чудового дійства – майстер-класу з аеробіки, який пройшов наприкінці листопада у Центрі фізичного виховання і спорту. Це вже третій майстер-клас з аеробіки, який з успіхом проходить в НТУУ «КПІ». Присутні мали можливість не тільки виконувати запропоновані комбінації, але й отримали корисні знання з теорії та методики фізичного виховання, які в подальшому зможуть використовувати для зміцнення свого здоров'я. Були на майстер-класі й показові виступи студентів, які навчаються на відділенні аеробіки. Вони майстерно виконали східний танець, чим підкорили серця присутніх.

Свято з аеробіки підготували і провели викладачі фізичного виховання ММФ та інструктори клубу «Талісман»: класична аеробіка (базова) – старший викладач кафедри фізичного виховання С.С.Толмачова, силова аеробіка – викладач кафедри спортивного вдоскона-

лення Н.В.Градусова, «Belly dance» – викладач кафедри теорії та методики фізичного виховання Г.Ю.Чеховська, аеробіка зі скакалкою – викладач кафедри фізичного виховання Н.В.Іванюта, латин-аеробіка – інструктор клубу «Талісман» О.Харачура, фанк-аеробіка – інструктор клубу «Талісман» Д.Миргоян.

Така різноманітність представлених видів аеробіки свідчить, що в нашому виші працюють та навчаються палкі прихильники цього виду спорту. Ми сподіваємося на їхню підтримку в подальшому, а також на те, що розпочата нами традиція буде продовжуватися.

Г.Л.Бойко, заст. декана ММФ, к.п.н.

З днем народження, Містере КПІ!

Кожну зиму вже чотири роки поспіль я відвідую казкове дійство – конкурс «Містер КПІ». І, здавалося б, організаторам уже не здивувати мене у п'ятий раз, однак у Центрі культури та мистецтв під керівництвом В.А.Руденко працюють, мабуть, найсправжніші чарівники та чарівниці.

Цьогорічний конкурс був десятим, ювілейним, тож головною темою конкурсу було свято дня народження. Забігаючи вперед, скажемо, що Містером КПІ став хлопець, який святкував свій день народження саме в день проведення змагання.

Перед тим як перейти до опису конкурсу та його учасників, хотілося б сказати дещо про зміну структури конкурсу. Він став більше відеоганцувальним: хлопці розповідали про себе у відеозаписі, конкурс талантів уже давно перетворився на домашнє завдання зі створення відеоролику, в програмі була велика кількість групових танцювальних постановок. Я, звичайно, не бачу в цьому нічого поганого, однак через таке перформатування конкурсу стає неможливо оцінити індивідуальність, артистичність та вміння хлопців поводитися на сцені.

Містер КПІ-2010 Микита Павлов

який намагались зірвати представники КНУ ім.Т.Шевченка.

Від останньої історії зал був у захваті, команда містерів у складі Максима Бенівського (ФММ), Максима Кашкарьова (ІФФ), Євгенія Кириченка (ФСП), Романа Стремеловського (ТЕФ) та Романа Бетіна (ФПМ) й здобули перемогу.

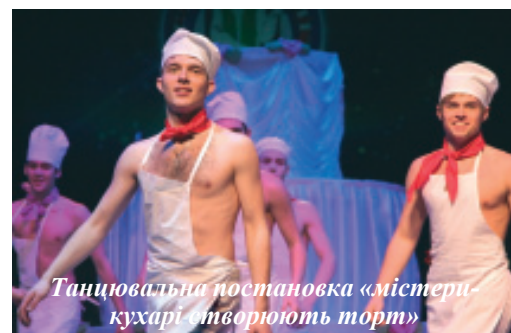
Звання Містер Фотообраз отримав Олексій Кузенко (ФЕА), Містер Мужність – Максим Зіберов (ЗФ), Містер Атлетичність – Олексій Хомутенко (ІПСА), Містер Інтелект – Роман Бетін (ФПМ), номінацію Містер Артистичність присуджував представник телеканалу СТБ і вона дісталася Максиму Кашкарьову (ІФФ), Король танцю – Іван Лукін (ІПФ), Містер Стиль – Максим Бенівський (ФММ), Містер Інтернет обрали ще до конкурсу – Василь Дмитрів (ІТС), Містер глядацьких симпатій – Сергій Громченко (ХТФ), а подарунок на свій день народження у вигляді першого місця отримав Микита Павлов (ФАКС).

Хотілося б подякувати учасникам-містерам, які не отримали номінацій, однак їхні факультети вже назвали цих хлопців найкращими і вони можуть пишатися собою не менше переможця конкурсу: це Кирило Пономаренко (РТФ), Микола Дем'яненко (ММФ), Андрій Таран (ІЕЕ), Дмитро Лигута (ВПІ), Олег Павлюченко (ФТІ), Юрій Цимбалюк (ММФ), Руслан Салюк (ФМФ), Олег Бовсунівський (ФІОТ), Артур Омельчук (ФЛ), Володимир Воробйов (ІХФ), Євгенія Кириченко (ФСП), Роман Парфенюк (ФЕЛ).

Хочеться додати, що наші організатори конкурсу знайшли достойних ведучих та упорядкували концертну програму, зіркою якої як завжди залишається Ірина Хоменко (ММФ).

Конкурс і справді видався одним великим днем народження, сподіваємося, що для кожного учасника-містера він став незабутнім.

Валерія Добричевіч

Танцювальна постановка «містери-кухари створюють торт»

За таких обставин важко розповісти щось окреме про кожного містера, тож опишемо конкурс за їх участю: танцювальна постановка «Знайомство з містерами»; відеопрезентація на 15 секунд; спортивний конкурс – майстер-клас з аеробіки, в якому хлопці повторювали за дівчатами рухи, чим повеселили зал; інтелектуальний конкурс, що передбачав відповіді на жаргівливі запитання; командний конкурс-відеоролик на тему «КПІ, я тебе люблю»; танцювальна постановка «містери-кухари створюють торт»; конкурс «Фотообраз», у якому демонструвались фотографії учасників; танцювальне дефіле «Шалене чаювання» та дефіле в костюмах.

Хотілося б відмітити цікаві сюжети відеороликів про любов до КПІ: сніфантазії під час лекції; КПІ гвардє та боротьба за нього; новорічна пісня-привітання; порятунок конкурсу «Містер КПІ»,

який намагались зірвати представники КНУ ім.Т.Шевченка.

Від останньої історії зал був у захваті, команда містерів у складі Максима Бенівського (ФММ), Максима Кашкарьова (ІФФ), Євгенія Кириченка (ФСП), Романа Стремеловського (ТЕФ) та Романа Бетіна (ФПМ) й здобули перемогу.

Валерія Добричевіч

Дефіле в костюмах

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується конкурс на заміщення вакантної посади ректора (доктор або кандидат наук з економіки, професор) приватного вищого навчального закладу «Міжнародний університет фінансів».

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Документи подавати до відділу кадрів МУФ: м. Київ, просп. Перемоги, 37, корп. 1.

Тел. 236-95-08.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

gazeta@kpi.ua

гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Ki-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-іню»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.